Milyen legyen a városi MSZP-vezetés?

Legfontosabb feladatnak ma a Szegeden szerveződő MSZP-ben a városi pártszervezet — -struktúra — meghatározását, s annak felállítását érzem. Miért? Mert az MSZP — mint minden politikai párt — politikai érdekek megfogalmazására és érvényesítésére törekszik. Új pártunk egyik legfontosabb célkitűzése a párton belül a demokratikus működés, amit sokan „alulról építkezésnek" tekintünk. Ez azt jelenti felfogásunkban, hogy a tagság véleményének (akaratának) integrálása az elsőrendű feladat. S ehhez kell egy ennek megfelelő szerkezet.

Ma ráadásul az MSZP sem bővelkedik az idővel. Nem követhetjük el az a hibát, hogy a tökéletes megoldás keresése címén az időt elhúzzuk, s közben elmaradunk a politikai versenytársainktól. Olyan városi szervezetre van szükségünk, mely a növekvő párthoz, a gyorsan változó politikai feltételekhez rugalmasan tud alakulni.

Jelenleg az MSZP elnöksége csupán az egyetlen választott testület. Szegednek is szüksége van egy választott, s ezáltal elfogadott vezetésre. Felfogása szerint is, ez a vezetés a legkevesebb áttételen keresztül épüljön a párt tagságára, mert ez lehet biztosítéka a torzulások elkerülésének.

Az eddig leírtakat figyelembe véve — s tudva, hogy ez csak része a teljes feltételrendszernek — az a vélemény alakult ki bennem, hogy a szegedi MSZP-szervezet a következő kongresszusig a megalakult és megalakuló alapszervezetek titkári tanácsának vezetése alatt dolgozzon.

Tehát a titkárok tanácsa lenne a legfelső, döntéshozó fórum a városban. Ez biztosítaná, hogy a városi testület az alapszervezetek legjobb embereit fogná össze. hisz', gondolom, titkárnak a legmegfelelőbb embert választják az alapszervezetekben. Ugyanakkor az új alapszervezetek is azonnal helyet kapnának a városi vezetésben.

A napi ügyek intézésére, az operativitás megőrzése érdekében a titkárok tanácsa választhatna egy nem túl nagy, de kellő létszámú elnökséget.

„Nem túl nagy?" — kérdezem magamtól. Eddigi tapasztalataim alapján, ez mindenképp tíz alatti számot jelent, mondjuk, a hetet. A hétfős elnökség kellő feltétele a titkárok tanácsa által hozott döntések megvalósításának, feltételezve a ma már szinte egyértelmű társadalmi munkában való tevékenységet. Ezért sem gondolom, hogy az egy-két tagból álló elnökség elegendő lenne. Az apparátusnak pedig a titkárok tanácsa és az elnökség szakértői csoportjának kellene lennie. Nagysága, összetétele két tényezőtől függ.

Minél nagyobb létszám a tartalmas, megfelelő menynyiségű munka záloga lenne, de elsősorban anyagi lehetőségeink felülről szabnának határt. Az alapszervezetek anyagi támogatásától nagyrészt függ majd, hogy milyen szakértői gárdát tud a városi szervezet megfizetni!

A tervek szerint november 20-án, a város MSZP-tagjai összejövetelén kerülne sor a városi vezetés megbízására. Az idő rövidsége lehetetlenné teszi, hogy például a kongresszusi küldöttek választásához hasonló választási és jelölési megoldást válasszunk. A titkárok tanácsa nem is igényel jelölő- és választói munkát, csak döntés kérdése. Egy elnökség személyi összetételét viszont már most el kell kezdeni kialakítani. Hogyan? Úgy, hogy a már működő alapszervezetek — de egyének is — javaslataikat küldjék el a szegedi szervezőbizottsághoz, illetve kezdjék meg jelöltjeik megismertetését.

Erre egyébként a megválasztandó testület formájától függetlenül is szükség van rövid időn belül, mert a szegedi MSZP-szervezetnek olyan vezetés kell, akikben a tagság maradéktalanul megbízik. Ahhoz, hogy a lehető legrövidebb időn belül az érdemi munka meginduljon, a szervezeti és személyi kérdéseket minél előbb le kell zárni. Igaz, ez nem jelentheti az örökérvényűséget, hisz az alapszabály és az új pártprogram is állandóan a tagság által ellenőrzött tevékenységet feltételez, melyben a tagságnak van és lesz joga *dönteni* szervezeti és személyi kérdésekben. Nem szeretek újságcikket írni, mert nem értek hozzá. S hogy mégis papírra kínlódtam ezeket a sorokat, annak egy valódi oka van. Szeretném, ha ezek a gondolatkörök az MSZP-tagok fejében, az enyémhez hasonlóan, alaposan megforgatva letisztulnának, mert a tervezett november 20-i összejövetel csak arra lesz alkalmas, hogy a letisztult vélemények alapján *döntsünk*.

Várkonyi Bernát,
az MSZP városi szervezőbizottsága tagja

INFORMATIKA

„Az életről szóló magyarázat úgy viszonylik az élethez, mint egy szilvásgombóc leírása a szilvásgombóchoz" (T. Williams)
Ezért mi nem magyarázunk, hanem megmutatjuk:
MIT? ■ Egyedi tervezésű rézbútorok, hálószoba-garnitúrák, lámpák (Esztergom). ■ Világszínvonalú pehelypaplanok, párnák (Hungarofeder). ■ Ágynemű-garnitúrák minden méretben (Mindszent). ■ Szőnyegek, szőnyegpadlók (Sopron).
MIKOR? November 14-étől 17-ig naponta 8-tól 19-ig.
HOL? Szegeden az MTESZ Székházban (Kígyó u. 4.)
„Az okos asszony nem kérdi hol volt a férje, az okos asszony tudja" (J. Achard)
NYILVÁN: AZ ACHOLA–INFORMATIKA ÁRUSÍTÁSSAL EGYBEKÖTÖTT KIÁLLÍTÁSÁN.
6720 Szeged, Takaréktár u. 2.
Tel.: 62 13-751.

November 17.

Nemdohányzó nap

November 17-e legyen nemdohányzó nap Magyarországon is — erre hívja fel a cigarettázókat az Országos Egészségvédelmi Tanács dohányzás bizottsága. Az Egészségügyi Világszervezet ugyanis ezt a napot nem dohányzó nappá nyilvánította az európai régió országaiban, s e kezdeményezéshez csatlakozott hazánk is. Az akció szorosan kapcsolódik a világszervezet Egészséget mindenkinek 2000-re! elnevezésű programjához.

A WHO felmérései igazolják: a dohányzás terjedése ellen — a közhiedelemmel ellentétben — érdemes felvenni a harcot. Például Angliában, az Egyesült Államokban és Kanadában a cigarettázó orvosok kétharmada hagyta abba a dohányzást, s példájukat annyian követik, hogy a dohányáru-forgalmazás a korábbi növekedéssel szemben fokozatosan csökken.

A néhány hónapja alakult magyar dohányzás bizottság felhívásával elsősorban a fiatalokhoz szól; szeretné elérni azt, hogy minél több ifjú ember gondolja meg: rágyújtson-e. (MTI)

Halál a vadászaton

Eck Antal honvéd ezredes, budapesti lakos, vásárnap a délutáni órákban Ipolydamásd külterületén vadászat közben meglátta Ormándi Mihály 41 éves szobi lakost, akinél saját maga által átalakított kiskaliberű távcsöves puska volt, s egy elejtett vaddisznót vitt. Eck Antal — aki a budapesti székhelyű Zrínyi Vadásztársaság tagja, s tudta, hogy a vadásztársaság területén engedéllyel más nem vadászik — felszólította, hogy álljon meg, mire Ormándi Mihály kétszer rálőtt. Eck a lövéseket viszonozta, eltalálta Ormándit, aki halálos sérülést szenvedett. A Budapesti Katonai Ügyészség Eck Antalt őrizetbe vette és fegyver-, valamint orvosszakértők bevonásával megkezdte a vizsgálatot.

Koncert zenére és táncra

A Mezítlábasok táncegyüttes Olaszországból

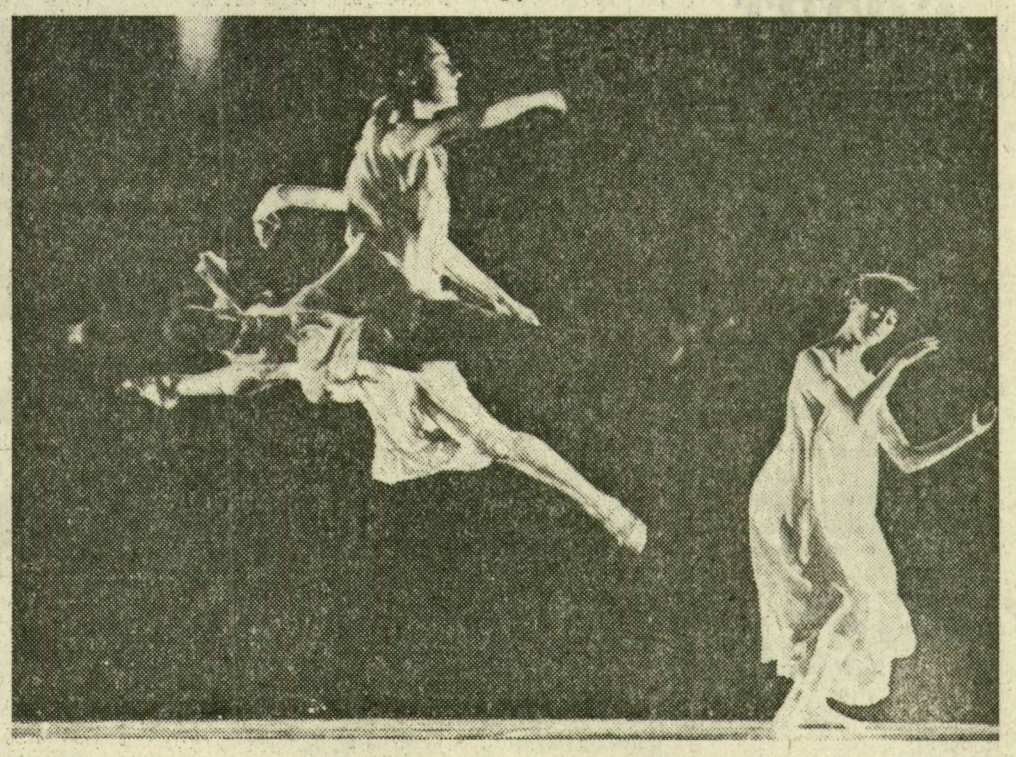

A sötét színpadon egyetlen fénysugár fókuszában helyezkednek el a jazzmuzsika elengedhetetlen hangszerei, és egy-két, a keleti hangzás megteremtéséhez szükséges kellék: kicsiny dobok és gongfüzér. Belép a két zenész *(Giovanni Tommaso, Ettore Fioravanti)* és elkezdődik a *koncert*. Pár perc múlva fény árasztja el a színpadot, amelyet felszabadult örömmel veszi birtokába hat mezítlábas, kibontott hajú lány. Elkezdődik a tánc. Finom, kecses mozdulatokkal adják át magukat az örömnek és a zene ritmusának. Egy-egy pillanatra a *Három grácia* közismert szoborkompozíciója tűnik fel a folyamatosan hullámzó, dinamikus táncfantáciában; repülésszerű ugrásaik a féktelen kedv kisugárzásai. Bár Divertissement-ük hét részből áll, az egyes kompozíciók között nincs éles határvonal. Egyik mozgássor a másikba nő át a folytonos átalakulások és gördülékeny mozdulatok következtében. Az olasz együttes táncstílusának az az egyik fő jellemzője. A másik (amelyről nevük is árulkodik) *a meztelen talpak* érintkezése a padlóval, amely hihetetlen természetességet kölcsönöz táncuknak. A mezítlábasság egyben *gesztus* is, amellyel elhatárolják magukat a merev, klasszikus technikától, s szabad folyást engednek érzelmeiknek, zenei ihletésű „táncgondolataiknak."

A természetességük záloga, hogy a koreográfus *(Patrizia Cerroni)* elképzelései mellett a táncosokra egyénileg jellemző érzelmi-hangulati tónusok is szervesen beépülnek a produkcióba. Táncukban szinte rabul ejti a nézőt az, hogy mennyire könnyedén és magától értetődően tudják ötvözni az amerikai modern tánc elemeit a keleti táncfilozófiával. Mit jelent ez? Azt, hogy miközben a művészetek archaikus egységét, a zene és a tánc közös gyökereit képesek érzékeltetni e kétműfajú, de egynemű koncert keretében, nem kell feladniuk a modern tánciránzyat általuk magas fokon elsajátított bizonyos kötöttségeit. Érdemük, hogy nem utánozzák a keleti motívumvilágot, hanem hasonulnak igazi lényegéhez: a test és a lélek egységéhez.

A zene és a tánc dinamikus együttműködésében látszólag sok a spontán ritmus, rögtönzött mozdulat, de valójában ez az érzékcsalódásunk is a természetesség revelatív erejéből fakad. E szabadfantáziájú táncok mindegyike történetnélküli. A koreográfiának nem célja a mesélés, inkább hétköznapi életünk benyomásait, feldolgozott és feldolgozatlan élményeit indukálja kompozícióiba *(Férfi és a nő; Vándorlások)*. Csoporttáncuk ott válik igazán misztikussá és emócionálisan követhetővé, ahol a zenészek és a tárcsok egymásrahangoltsága rituálévá teljesedik *(Hinár-tánc vagy Ring a tó; Legyezők)*. Egy modern, XX. századi közösségi élménnyé, legalábbis számunkra és azok számára, akik megszeretik táncukat.

Nagy Mária

„Ruszt-ügy" — sokadik felvonás

A színészek kérdeznek — a válaszra várni kell

Miután a múlt héten, finoman szólva, fölborzolódtak a kedélyek — a színházban és környékén — a lapunkban november 4-én közölt Ruszt József-interjú miatt (Ruszt egyébként a hét végén átvette a Magyar Művészetért-alapítvány díját), nem ért váratlanul a tegnapi postában talált *levél*. Az aláírók csapata, a színház prózai tagozatának 36, illetve 40 tagja (Jakab Tamás és Török Vera telefonon, Juhász Károly és Müller Júlia táviratban fejezték ki a levél tartalmával egyetértésüket) *Müller Józsefnénak*, a szegedi tanács ügyvivő elnökhelyettesének címezte, de *Nagy László* színházigazgatónak is megküldte a levelet.

A november 8-i társulati ülésen azt mondta az igazgató, hogy Ruszt megbízatása december 31-én lejár. A színészek kérdései ezzel kapcsolatban a következők: 1. *Hogyan alakul a prózai tagozat vezetése és az évad második felének bemutatói?* 2. *Ki az illetékes jelenleg a tagozat napi munkájából adódó problémák megoldásában?* 3. *Ha a betöltetlen főrendezői állásra pályázatot írnak ki, akkor azt milyen határidővel (?) és kik fogják elbírálni?*

Voltak *mellékletek* is a borítékban. Az egyik szintén egy levél, Müllernétől Rusztnak, amelyben felkéri, hogy *az 1989—90-es évadban* lássa el a színház prózai tagozatának művészeti vezetési feladatait, úgymint: évad-előkészítés, szerződtetés, műsorterv-összeállítás, szereposztások, a darabok ellenőrzése, a prózai társulat szakmai ügyeinek teljes körű gondozása. Amennyiben rendez is, az külön megállapodás szerint történik. *„E felkérés elfogadása esetén megbízásom alapján a Szegedi Nemzeti Színház igazgatója köti meg a konkrét feladatokra vonatkozó szerződéseket, s felkérésem így megbízássá válik"* — zárul az 1989. augusztus 31-én keltezett levél.

A másik melléklet, iktatószámmal ellátott színházi ügyirat, Nagy igazgató és Ruszt művészeti vezető aláírásával, június 2-ai dátummal, Ruszt József kiváló művész úr megszólítással, így szól: *„A Szeged Megyei Városi Tanács elnökhelyettesének felkérése alapján megbízom Ont a Szegedi Nemzeti Színház 1989/90-es évadjának szakmai előkészítésével (társulatfejlesztés, szerződtetés, színházi stúdió programjának előkészítése, szereposztások összeállítása, egyeztetése). Ezért a munkáért felajánlok Önnek 35 000, — azaz harmincötezer forint megbízási díjat."*

*

A színészek fönti kérdései olyannyira *természetesek*, (miután nem 1989. december 31-éig, hanem 1990. július 31-éig tart az évad), hogy a társulati ülés után még nekem is eszembe jutottak. A múlt pénteken el is értem telefonon Müller Józsefnét, és azt tudakoltam, milyen papíron szerepelhet a Nagy László igazgató által emlegetett december 31-ei dátum. *Fogalmam sincs* — válaszolta az elnökhelyettes, *a művészeti vezető megbízása nem tanácsi hatáskör*, érdeklődjem az igazgatótól. Megtettem, ám mindössze annyit tudtam meg: ahogy a színészek kérték, 48 órán belül, valószínűleg a csütörtökre összehívott *tagozatértekezleten* válaszol azokra a kérdésekre, amelyeknek megválaszolására illetékes.

A pályázat? Mint már megírtuk, a tanács vb-től fölhatalmazást kapott Müllerné a meghirdetésére, a művelődési közlönyben jelenik majd meg, azért nem tudni, mikor, mert a közlöny oldalai nincsenek gumiból... Mindenesetre *a fönntartó tanács azt szeretné, ha a következő évad szerződtetéseit már az új főrendező végezné el* — kaptam a fölvilágosítást az elnökhelyettestől

Van azután *még egy levél* — a színházi próbatáblán. Ezt a *balettegyüttes* írta, s az a lényege, hogy 1. a balett tagjai deklarálják: ők egyetértenek a saját vezetőikkel (értsd: nem kívánják Bokor Roland volt vezető „rehabilitációját"); 2. a 8-ai társulati ülés nem volt megfelelő fórum a bajok megoldására, csak arra hogy sértő és kulturálatlan megjegyzések hangozzanak el Rusztról; 3. akivel egyébiránt a balett jól tud együtt dolgozni.

*

Vendégem is jött tegnap, *Somló Gábor* színész, a békéscsabai társulattól, akit Szegedről nem a tavalyi 16-tal — vagy: 22-vel? — „vágtak ki", bár tervezték; de csak az idén májusban „kötöttek útilaput a talpára". Azért jött, mondta, mert nyilvánosságra akarja hozni: az elküldött színészek máig sérelmezik, úgy kellett távozniuk, hogy az új főnök, Ruszt nem is ismerte a képességeiket. Helyet kellett csinálni a saját embereinek. Bár tudja, ez így szokás: minden színház minden főrendezője viszi magával a sleppjét; de az eljárás emberiesebb is lehetett volna. Ruszt ugyanis azt nyilatkozta akkoriban, hogy az elküldöttek *a segédszínészszintet sem ütik meg.*

(sulyok)